

فرخنده باد روز اول ماه مه روز همبستگی رزمجویانه کارگران و زحمتکشان جهان!

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مناسبت اول ماه مه

کمیته مرکزی حزب توده ایران را رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز تجدید عهد با آرمان های والای انسانی و تراجمجویانه طبقه کارگر را به همه کارگران و زحمتکشان میهن که سال دشواری را در نبرد علیه رژیم استبدادی «ولایت فقیه» پشت سر گذاردند همراه با بهترین آرزوهای انسانی و انقلابی شادباش می گوید!

ص ۶

شماره ۴۵۲، دوره هشتم
سال یازدهم، ۵ اردیبهشت ۱۳۷۴

دو روز زدو خورد زحمتکشان «میدان خراسان» و نیروهای سرکوبگر در تهران

عمومی با برخورداری از آموزش های لازم ... مانع هرنوع سوء استفاده عناصر قانون شکن از شرایط می شوند...

ایجاد درگیری ها و اعتراض های اوج گیرنده مردمی آنچنان است که رسانه های گروهی رژیم نیز چاره ای جز انعکاس محدود و تحریف شده آن را ندارند. حزب توده ایران ضمن محکوم کردن هجوم چنایتکارانه مزدوران رژیم به مردم بی دفاع، از همه نیروهای آزادیخواه و مترقی در ایران و جهان می خواهد تا با استفاده از همه توان و امکانات خود اجازه ندهند تا رژیم ضد مردمی این چنین بی پروا به اعمال غیر انسانی خود ادامه دهد.

تجربه اعتراض های اخیر نشان داده است که برخورد های پراکنده به خودی خود نمی تواند خطر جدی و تعیین کننده ای را برای رژیم فراهم کند. تنها با مبارزه سازمان یافته، جهت دار و هماهنگ کارگران، زحمتکشان و همه نیروهای آزادیخواه و مترقی میهن ماست که می توان زمینه پایان دادن به استبداد و متوقف ساختن روند دردناک تخریب کشور را مهیا کرد. تلاش در ایجاد چنین جنبشی وظیفه همه کسانی است که به آزادی ایران و عدالت اجتماعی برای اکثریت محروم مردم میهن ما می اندیشند.

بر اساس آخرین گزارش های رسیده، در روزهای ۲۷ و ۲۸ فروردین ماه، زدوخورد های خونینی میان زحمتکشان و اهالی «میدان خراسان» - تهران و نیروهای انتظامی در گرفت که در آن حداقل ۴ نفر کشته و سی نفر زخمی شدند. علت اعتراض، مانند تظاهرات بزرگ مردم «اسلام شهر» افزایش فوق العاده قیمت ها، خصوصاً قیمت بنزین و نفت و در مجموع تشدید فشار اقتصادی - اجتماعی بر توده عظیم زحمتکشان کشور است که بار سیاست های فاجعه بار و ضد ملی رژیم را بر دوش می کشند. این برخوردهای خونین همچنین در پی برخوردهای اهالی «اسلام شهر» به نبود آب آشامیدنی در منطقه و وادار شدن اهالی این منطقه به پرداخت ۴۰۰ تومان برای هر هزار لیتر آب آشامیدنی می باشد.

اوج گیری اعتراض های وسیع مردمی در گوشه و کنار کشور، نگرانی های جدی سران رژیم را برانگیخته است. «کیهان هوایی» در سرمقاله اخیر خود (۲۳ فروردین ۷۴) ضمن اشاره ضمنی به خطرات انفجار اجتماعی از جمله نوشت: «اتخاذ تصمیمات اساسی دارای رابطه تنگاتنگی با قدرت جمع کردن پیامدها و واکنشهای جامعه در برابر شوک های وارده است ... نیروهای حافظ نظم

اهداف تبلیغاتی سران رژیم در شرایط کنونی چیست؟

روزی نیست که سران رژیم در سخنرانی ها و «فرمایشات» کوناکونی پیرامون پیشرفت های اعجاب انگیز ایران در دوران جمهوری اسلامی سخن نگویند و تمامی جهان را در حال «غیبه» خوردن بر شرایط کشور ما اعلام نکنند. این سخنرانی های تبلیغاتی، بی محتوی و سراپا دروغ، در هفته های اخیر خصوصاً با اوج گیری بحران اقتصادی - اجتماعی و رشد اعتراض های مردمی علیه جمهوری اسلامی حالت بسیار زننده به خود گرفته است. به عنوان نمونه هاشمی رفسنجانی در پیام نوروزی خود از جمله گفت: «آزادی در حد اعلا در ایران وجود دارد آن هم آزادی واقعی نه آزادی شعاری... (ایران) کام های بلندی را در راه تامین استقلال اقتصادی برداشته است.. ارز کافی برای واردات ضرور در اختیار داریم و علی رغم تبلیغات منفی، هیچگونه مشکلی در سال نو و سال های بعد نخواهیم داشت...»

و سید علی خامنه ای نیز در پیام نوروزی خود ضمن اشاره به دستاوردهای

ادامه در ص ۲

هیئت نمایندگی کمیته مرکزی حزب توده ایران در ۹ - مین کنکره حزب کمونیست آفریقای جنوبی

- * سخنرانی نماینده کمیته مرکزی
- * گزارش خبرنگار «نامه مردم»

مصاحبه «نامه مردم» با رفیق فرانسویس ورتس،
دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست فرانسه

ص ۷

زنده باد آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

اهداف تبلیغاتی سران ...

بی نظیر جمهوری اسلامی از جمله گفت: « سال گذشته برای ایران اسلامی سال پر تلاش و توأم با موفقیت های بسیار ... (بوده است) ».

تمامی این کارزار تبلیغاتی در شرایطی انجام می گیرد که از یک سو بحران اقتصادی - اجتماعی هر روز تعمیق بیشتری می یابد و انبوه مشکلات اقتصادی دولت از نداشتن ارز کافی، بدهکاری روبه افزایش به بانک ها و موسسه های مالی جهانی، که بر اساس آخرین برآوردها به بیش از چهل میلیارد دلار رسیده است، عدم توانایی دولت به انجام حتی برنامه حداقل عمرانی و بازسازی کشور، در کنار ادامه روند بسته شدن بسیاری از واحدهای تولیدی کشور که توان ادامه کار را با توجه به نزول چشمگیر نرخ ریال و در پی آن رشد نجومی قیمت ها، خصوصاً مواد خام ندارند و این مجموعه به رشد بی سابقه نارضایتی، برخوردهای اجتماعی و اعتصاب های پراکنده مردمی منجر گردیده است و از سوی دیگر تشدید فشار بین المللی از سوی آمریکا و کشورهای منطقه در مجموع شرایط دشواری را برای ادامه حیات جمهوری اسلامی فراهم آورده است.

سفر هیئت بزرگ اقتصادی ایران به هند به رهبری هاشمی رفسنجانی در کنار آغاز یک کارزار وسیع تبلیغاتی برای بی اثر نشان دادن تاثیر فشارهای بین المللی بر جمهوری اسلامی را باید بخشی از کارزار تبلیغاتی رژیم برای اثبات این اصل دانست که: جمهوری اسلامی علی رغم همه این «دشواری ها از موقعیت مستحکم و با ثباتی بهره مند است» و در کوتاه مدت نیز در

ایران الترنتاتیو دیگری برای، خصوصاً، غرب وجود ندارد و از این رو ضروری است که حتی آمریکا نیز سیاست خصومت آمیز خود را تغییر داده و به «ماهیت واقعی انقلاب اسلامی» پی ببرد. رفسنجانی در بیانیه سیاسی که در روزنامه اطلاعات بین المللی انتشار یافته است، دولت مردان آمریکایی را به برخورد «فعال» (حتماً از همان نوع «ایران گیتی») و درک ابعاد انقلاب فرا می خواند. رفسنجانی با لحن استغاثه واری می گوید: « آنچه امروز در صحنه دیپلماسی انفعالی و غیر منطقی آمریکا نسبت به جمهوری اسلامی ایران مشاهده می شود نتیجه اشتباه اساسی دولت مردان آمریکا در زمان پیروزی انقلاب اسلامی ایران و ادامه آن در سال های بعد تا به امروز است... ظاهراً ناکامی های مکرر در اجرای این سیاست غلط، به جای وادار کردن دولت مردان آمریکا به تجدید نظر در راه خود، موجب فزونی خشم و کینه آنان شده و در نتیجه، با اقدامات ناشایسته و تهمت های جدید، دایره این تهاجم غیرقانونی و نا موفق را توسعه می دهند... دلیل تحریکات جاری هرچه باشد، کارکردناتان سیاسی آمریکا باید بار دیگر به سوء برداشت ها و عملکرد غلط و اشتباهات تاریخی خود بیندیشند...» (روزنامه «اطلاعات بین المللی»، ۲۸ فروردین ۷۴).

از مجموعه آنچه که گفته شد می توان به این نتیجه رسید که بخش عمده مشغولیت فکری و کارزار تبلیغاتی رژیم در شرایط کنونی عمدتاً از یک سو برای با ثبات نشان دادن ایران در عرصه بین المللی و فایق آمدن بر فشارهای بین المللی است و از سوی دیگر قبولاندن این نظر خصوصاً به غرب و آمریکا است که سرمایه داری عنان

کسیخته و ضد مردمی در شرایط کنونی هیچ الترنتاتیو دیگری در ایران ندارد و از این رو ضروری است که آمریکا و کشورهای غربی خصوصاً دولت بریتانیا در مواضع خود تجدید نظر کنند و در واقع به نجات رژیمی بروند که آماده است منافع سرمایه داری جهانی و انجمن در منطقه را در عمده ترین خطوط آن پیاده کند. مشکل اساسی سران حکومت در این عرصه این است که شیرازه امور رژیم بیش از آن از هم پاشیده است و درجه نارضایتی عمیق توده ها خصوصاً کارگران و زحمتکشانشان بیش از آن است که رژیم بتواند برای خود آینده با ثبات و طولانی را پیش بینی کند.

ما قبلاً به روشنی اعلام کرده بودیم که حزب توده ایران صریحاً و قاطعانه مخالف هرگونه دخالت خارجی در ایران است و سیاست های مداخله جویانه امپریالیسم آمریکا در رابطه با کشور ما نیز چیزی جز برنامه تامین منافع دراز مدت این کشور در ایران نیست. آنچه در این میان قابل توجه و مطالعه است مواضع مسالمت جویانه سران رژیم برای استمالت از آمریکا و غرب و تلاش پنهانی آنان برای عادی سازی روابط و در واقع بدست آوردن حمایت غرب و خصوصاً آمریکا برای ادامه حکومت جمهوری اسلامی در ایران است. ما قبلاً گفته ایم و باز تکرار می کنیم که سرنوشت مردم ایران سرانجام بدست مردم ایران و نه بدست یک مشت سیاست مدار ورشکسته و نه بدست امپریالیست ها و تجاوزگرانی که دهه ها منابع مالی کشور ما را غارت کردند و توطئه های خونینی را علیه جنبش رهایی بخش ملی میهن ما سازماندهی کردند، تعیین خواهد کردید.

ماموران سازمان جاسوسی آمریکا (سیا) در گروه های مرگ گواتمالا

بر اساس گزارش هفته نامه آمریکایی "ملت" (Nation) ماموران مخفی سازمان جاسوسی آمریکا - سیا، سال ها در گروهان ویژه ارتش گواتمالا که مسوول، شکنجه و قتل هزاران نفر از اهالی گواتمالا بوده است فعالیت و همکاری داشته اند. روزنامه انگلیسی زبان کاردین که این گزارش را در شماره اول آوریل ۹۵ خود منتشر کرده است از قول این هفته نامه آمریکایی می نویسد: " این ماموران خارج از محدوده سفارت آمریکا در خانه های امن و هتل های گوناگون دوش به دوش ماموران گروهان ویژه ارتش گواتمالا به ترور، آدم زدنی و شکنجه مخالفان دولت نظامی گواتمالا مشغول بوده اند و همگی به صورت مخفیانه از سازمان سیا حقوق می گرفته اند."

بر اساس همین گزارش، این گروهان ویژه به نام جی - ۲ معروف بوده است و تاکنون سه رئیس جمهور سابق گواتمالا وجود این گروهان مرگ را تأیید کرده اند. روزنامه کاردین می نویسد: " این افشاکاری ها در شرایطی انجام می گیرد که اف بی آی، پنتاکون و

بیش از پیش چهره کوبه و ضد انسانی دستگاه عظیم جاسوسی امپریالیسم آمریکا را که هدفی جز سرکوب جنبش های رهایی بخش ملی در گوشه و کنار جهان و تامین منافع سرمایه داری انحصاری آمریکا را ندارد، به نمایش می گذارد. آنچه مسلم است آن است که علی رغم افشاکاری های هرچند گاهی که به دلایل معین سیاسی - محلی در این زمینه انجام می گیرد بخش اساسی فعالیت جهانی این سازمان که به دستور مستقیم هیئت حاکمه آمریکا انجام می گیرد عمدتاً در چارچوب فوق العاده سری و پنهانی و دور از چشم مردم این کشور و جهانیان انجام می گیرد. توطئه علیه مردم کوبا و تلاش در ترور فیدل کاسترو، قتل وحشیانه سالوادور آلنده رئیس جمهور قهرمان شیلی و سازماندهی کودتا های ضد مردمی مانند کودتای ننگین ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ در ایران، تنها بخش های کوچکی از این فعالیت ها است که تاکنون افشاء گردیده است.

کمیسیون امنیتی کنگره آمریکا مشغول بررسی همکاری های مخفی سازمان سیا با تعدادی از افسران جنایتکار گروهان مرگ در گواتمالا هستند. رابرت تورچلی نماینده کنگره آمریکا در یک مصاحبه مطبوعاتی در ۲۲ مارس گفت: سرهنگ خولیو روبرتو الپیزر دستور ترور هتل دار آمریکایی مایکل دیواین را در حالی صادر کرد که در لیست حقوق بگیران سازمان جاسوسی آمریکا سیا قرار داشته است. بر اساس گفته تورچلی سرهنگ الپیزر تا سال ۱۹۹۲ روابط و ارتباطات خود را با سازمان سیا حفظ کرده بود. نامبرده در همان سال دستور اعدام مخفیانه آفرین یاماخا یکی از رهبران جنبش چریکی گواتمالا را نیز صادر کرده بود. سازمان سیا برای سال ها منکر هرگونه ارتباطی با گروه های مرگ در کشورهای آمریکای لاتین بود و رئیس سابق سیا ویلیام ستادمن، در موقع افشاء شدن این همکاری ها منکر وجود هرگونه اطلاعی از ارتباط میان سازمان سیا و گروه های مرگ در گواتمالا گردید. " افشاکاری های اخیر

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

سخنرانی نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران در :

نهمین کنگره حزب کمونیست آفریقای جنوبی

نهمین کنگره حزب کمونیست آفریقای جنوبی، از تاریخ ۸ - ۶ آوریل، با شرکت بیش از هزار نماینده، ناظر، و مهمانان داخلی و خارجی در ژوهانسبورگ برگزار گردید. به دعوت کمیته مرکزی حزب کمونیست آفریقای جنوبی، هیئت نمایندگی حزب توده ایران از جمله ۳۶ هیئت خارجی شرکت کننده در این کنگره بسیار مهم بود. نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران از جمله سخنرانان خارجی کنگره بود که در روز دوم در کنگره سخنرانی کرد. بخش هایی از این سخنرانی به نظر خوانندگان "نامه مردم" می رسد:

رفقای عزیز!

اجازه دهید تا به نمایندگی از طرف کمیته مرکزی، اعضا و هواداران حزب توده ایران گرم ترین دروهای انقلابی و رزمجویانه مان را به شما شرکت کنندگان در ۹ - مین کنگره و از طریق شما به مردم قهرمان و خصوصاً طبقه کارگر رزمنده آفریقای جنوبی تقدیم دارم، که با رزم پیگیر و قهرمانانه خود پیروزی علیه رژیم آپارتاید را، علی رغم همه دشواری ها، ممکن ساخت. همچنین اجازه دهید تا از این فرصت بیش آمده استفاده کنم و گرم ترین دروها و احترامات را به خاطره تابناک تمامی رزمندگانی که در این مبارزه خونین جان خود را فدا کردند، خصوصاً رفقای حزب کمونیست آفریقای جنوبی ابراز کنم. خاطره تابناک قهرمانانی مانند رفیق کریس هانی شاهد جاودانه ای است از رزمندگی و پایمردی استوار حزب کمونیست آفریقای جنوبی به سرنوشت و آرمان های طبقه کارگر و زحمتکش کشور شما.

رفقا!

نهمین کنگره شما در شرایط بسیار حساس داخلی و بین المللی برگزار می گردد. این نخستین کنگره پس از پیروزی در انتخابات دموکراتیک سال گذشته و پیروزی بزرگ خلق های کشور شما پس از دهه ها مبارزه توسط نیروهای مترقی و پیشرو به رهبری کنگره ملی آفریقا، جنبش اتحادیه های کارگری و حزب کمونیست آفریقای جنوبی است. از نظر شرایط بین المللی نیز ما بیش از پیش شاهد تهاجم آشکار امپریالیسم به سرکردگی امپریالیسم آمریکا برای تصاحب جهان هستیم. کمونیست ها و نیروهای مترقی نیز دوران دشواری را از سر گذرانده اند که در طی آن ما شاهد سقوط کشورهای سوسیالیستی در اروپای شرقی و اتحاد جماهیر شوروی بوده ایم و این تحولات ضرورت بررسی دقیق و آماده شدن برای ادامه مبارزه در شرایط نوین جهانی را بیش از پیش طلب می کند. ما طی سال های اخیر شاهد یک کارزار گسترده و پیچیده دستگاه تبلیغاتی سرمایه داری جهانی برای اثبات «مرگ مارکسیسم - لنینیسم» از یک سو و بی اثر بودن و خیال پردازانه بودن

ما با علاقه و شوق زیاد مبارزه شما در آفریقای جنوبی نوین را برای بازسازی کشور و ایجاد جامعه ای آزاد و عادلانه دنبال می کنیم. ما به خوبی از شرایط دشوار، پیچیده و بغرنجی که شما برای تامین خواست طبقه کارگر و زحمتکشان کشورتان و چیره شدن بر نیروهای ارتجاعی و واپسگرا با آن روبرو هستید مطلع ایم... ما اطمینان داریم که مبارزه مشترک شما در کنار همزمانتان در کنگره ملی آفریقا و اتحادیه های کارگری علی رغم تمامی دشواری ها به پیروزی های بازم بیشتری دست خواهد یافت و این مساله مایه دلگرمی نیروهای مترقی در سراسر جهان است.

رفقای عزیز!

حزب توده ایران و حزب کمونیست آفریقای جنوبی، در طول دهه ها، روابط گرم، رفیقانه و نزدیکی را باهم داشته اند. ما هیچگاه حمایت گرم و همبستگی و کمک های رفیقانه برخی از سرشناس ترین شخصیت های حزب شما، کسانی مانند رفیق یوسف دادو (صدر فقید حزب) رفیق بریان بانینگ، رفیق جو اسلو و دیگر رفقای کمونیست آفریقای جنوبی را در همبستگی با حزب توده ایران که درگیر یک مبارزه دشوار با رژیم قرون وسطایی حاکم بر ایران، که تاکنون هزاران انسان میهن دوست و مترقی، از جمله صدها کمونیست و گروهی از سرشناس ترین رهبران حزب ما - قهرمانانی که بیش از ۲۵ سال از عمر خود را در زندان های شاه سپری کرده بودند - قتل عام کرده است، فراموش نمی کنیم... برای ما این روابط بسیار با ارزش است. ما صمیمانه اعتقاد داریم که شرایط نوین جهانی و وظایف دشواری که پیش روی همه ما قرار گرفته است، حکم می کند که هر چه بیشتر این روابط را گسترش دهیم و از طریق تبادل نظرات و تجربیات مهم که هر دو حزب ما در کوره مبارزه کسب کرده اند، بتوانیم یار یکدیگر در مبارزه مشترکمان باشیم...

پیروز باد مبارزه مردم آفریقای جنوبی!
زنده باد همبستگی جهانی پرولتری!

مبارزه در راه رهایی بشریت از سیستم غیر انسانی سرمایه داری از سوی دیگر بوده ایم. بر اساس این تبلیغات حرکت جامعه بشری از یک صورتبندی اجتماعی - اقتصادی به سوی صورتبندی کاملتر و والاتر در جامعه سرمایه داری متوقف گردیده و این سرنوشت محتوم و ابدی جامعه بشری است. ولی حباب این تبلیغات تو خالی خیلی زودتر از آنچه که سازماندهندگان آن تصور می کردند در صورت کسانی که استقرار «نظم نوین جهانی» را به همگان اعلام می کردند، ترکید. «آزادی» و «پیشرفت اقتصادی» که به صدها میلیون شهروندان کشورهای سوسیالیستی قول داده می شد، خیلی زود ماهیت اصلی خود را نشان داد که چیزی جز یک سیستم سرمایه داری عقب مانده نیست که در آن آزادی تنها برای باندهای مافیایی، جنایتکاران و دیکتاتور ها وجود دارد، و پیشرفت اجتماعی به مفهوم حراج کشور، نابودی زیر ساختار اقتصادی - تولیدی و از بین بردن دستاوردهای اجتماعی این کشورها و رانده شدن ده ها میلیون انسان به زندگی در شرایط فقر و محرومیت مطلق می باشد... علی رغم همه این دشواری ها و عقب گردها، که نیروهای مترقی و پیشرو در سال های اخیر تجربه کرده اند، مبارزه علیه بی عدالتی و جامعه غیر انسانی سرمایه داری نه تنها متوقف نگردیده است، بلکه علایم زیادی از تشدید و اوج گیری آن در گوشه و کنار جهان به چشم می خورد. حزب ما مانند شما رفقا در حزب کمونیست آفریقای جنوبی در سال های اخیر بر این مساله تاکید کرده و می کند که برای حرکت به جلو و گسترش مبارزه طبقه کارگر ضروری است تا با درس گرفتن از تجربیات به شکل خلاق و پرتحرکی بر جهان بینی علمی احزابمان، مارکسیسم - لنینیسم به مثابه تنها سلاح ممکن برای ایجاد تغییرات اساسی به نفع کارگران و زحمتکشان اتکاء کنیم. پیروزی تاریخی مردم آفریقای جنوبی به روشنی نشان داد که یک جنبش سازمان یافته توده ای که در مرکز آن طبقه کارگر سازمان یافته و یک رهبری انقلابی و دینامیک قرار دارد، توان فائق آمدن بر مشکلات و بدست آوردن پیروزی های بزرگ را علی رغم همه دشواری ها، دارد.

«اعدام باید کرد» بود. به گزارش خبرگزاری دولتی، از سوی حامیان دولت، در «اسلام شهر» دومین تظاهرات در چند روز اخیر انجام گرفت. شرکت کنندگان در این تظاهرات، خواستار اعدام دستگیر شدگان شدند («به فرموده»، برای زمینه سازی کشتاری دیگر). آنان مردم «اسلام شهر» را که برای اعتراض به نبود آب، دست به تظاهر و اعتراض زده بودند، «اشار»، «عناصر غارتگر» و «اراذل و اوپاش» نامیدند.

روزنامه قلم فروشی «حاضر در صحنه»:

روزنامه «تهران تایمز» نوشت: «تظاهرکنندگان روز شنبه در اسلام شهر، ضد انقلاب هستند و باید با آنان با «مشت آهنین» برخورد شود».

و بالاخره، رئیس قوه قضائیه

«حاضر در صحنه»:

محمد یزدی اخطار کرد که دستگاه قضایی با «اخلال کران» «به شدت» برخورد خواهد کرد. وی که در مراسم نماز جمعه سخن می گفت، ضمن این تهدید، مدعی شد هر فرد ایرانی در ابراز عقاید خود آزاد است، ولی هر فرد باید از خود بپرسد چقدر برای نظام مفید است (البته با این شرط که تشخیص مفید نبودن و بودن و اندازه آن در «صلاحیت» سردمداران نظام فقهی است). روزنامه «اطلاعات»، چاپ تهران، این اخطار رئیس قوه قضائیه را با عناوین درشت چاپ کرد. رئیس قوه قضائیه سپس آب پاکی را روی دست مردم ریخت و از آنان خواست «انتظارات زیادی نداشته باشند»، و این «فرمایش» را نیز چنین توجیه کرد: «زیرا طبیعی است که برنامه ها در دراز مدت انجام می گیرد» (بزرگ تیر بهار میاد، کمبزه و خیار میاد).

رادیوی «ایران پرس سرویس»

در پاریس اعلام گردید:

شورش مردم، روحانیون حاکم بر ایران را بر سر دوراهی قرار داده است، و این، نبرد مردم با رژیم است؛* داریوش فروهر، رهبر حزب ملت ایران، ضمن محکوم کردن جنایت رژیم در «اسلام شهر»، از احتمال وقوع جنگ داخلی سخن گفت و خواستار انتقال قدرت و برگزاری انتخابات آزاد شد.

«سلام»، اعتراف به سانسور می کند:

روزنامه سلام در پاسخ انتقاد خواننده ای در مورد کوتاهی و نارسایی خبر مربوط به «اسلام شهر» نوشت: روزنامه ما دستور داشتند از حوادث «اسلام شهر» فقط خبری کوتاه و سانسور شده که از سوی خبرگزاری دولتی در اختیار آنان گذاشته شده بود، منتشر سازند. سلام همچنین نوشت: خبرنگار این ادامه در ص ۵

شده اند و یک مامور دولتی نیز اشتباها به وسیله همقطارانش به قتل رسیده است؛ به گزارش «رویتر» شمار زیادی از خانواده های جوانان دستگیر شده در برابر مقر سپاه پاسداران اجتماع کرده بودند؛ خبرگزاری ها در روزهای پس از سرکوب خونین تظاهرات مردم «اسلام شهر» از استقرار وسیع نیروهای انتظامی و پاسدار در نقاط مختلف پایتخت خبر دادند. به گزارش این خبرگزاری ها «نیروهای پاسدار در اطراف اماکن عمومی و ساختمان های دولتی، در تهران و حومه، مستقر شده اند؛ حتی گروه های دو-سه نفری پاسداران مسلح در اطراف پمپ بنزین ها و بانک ها دیده می شوند. آنان ادارات و اماکن عمومی را تحت محاصره قرار داده اند؛ پست های بازرسی در خیابان ها و جاده های تهران و حومه مستقر شده اند و اتومبیل ها و سرنشینان آن ها را مورد بازرسی قرار می دهند. در اسلام شهر، همچنان مقررات حکومت نظامی حکمفرماست و غلام رضا خوارزمی از سوی علی محمد بشارتی، وزیر کشور رژیم، به سمت حاکم نظامی این شهرک منصوب شده است.

«امت» مزدور یا مرعوب «حاضر در صحنه»،

به نام «مردم» اسلام شهر

روزنامه های تهران نوشتند: «عده ای از مردم «اسلام شهر» تظاهراتی علیه عوامل نا آرامی دیروز ترتیب دادند». روزنامه «اطلاعات» نوشت: راهپیمایی از سوی دولت ترتیب داده شده بود و بسیجی ها، روحانیون و انجمن های اسلامی دانشجویان در آن شرکت جستند. روزنامه های تهران همچنین در واکنش نسبت به خبر خبرگزاری ها که اعلام کردند مردم «اسلام شهر» علیه مقامات و دولت شعار می دادند، نوشتند که موافقان حکومت در این تظاهرات از سید علی خامنه ای و رفسنجانی حمایت کردند.

و تظاهرات دوم «امت»، انعکاس وحشت

تسکین نیافته حکومت:

«اعدام باید گردد»:

انعکاس تسکین نیافته حکومت، راه اندازی تظاهرات دوم «امت حاضر در صحنه» با شعار

آزمونی دیگر از قساوت

«اسلام ناب فقهاتی»، این بار

در «اسلام شهر»

خبرگزاری فرانسه، فردای وقایع خونین «اسلام شهر» (اکبر آباد سابق)، در جدیدترین گزارش خود از تهران، وجود تشنج را مورد تأیید قرار داد. این خبرگزاری اعلام کرد که هزاران نفر از ماموران انتظامی در نقاط مختلف تهران کمارده شده اند و آماده برخورد با مردم هستند. خبرگزاری ها اعلام کردند که «شمار نیروهای انتظامی و پاسداران به ده ها هزار تن می رسد. و این خود بیانگر نگرانی حکومت از شعله ور شدن آتش اعتراض ها از سوی مردم است که از گزافی روز افزون و دشواری زندگی خشمکین هستند». وقایع خونین «اسلام شهر» ده ها کشته به جای گذاشت، و بسیاری نیز بر اثر تیراندازی پاسداران زخمی شدند. لیکن روزنامه ها به آن در ابعاد مناسب نپرداختند. روزنامه های «ایران»، «کیهان» و «سلام»، حادثه خونین در «اسلام شهر» را «یک کوردم آبی اعتراض آمیز گروهی از مردم دانستند که به علت نبود آب، دست به تظاهرات زدند و جاده ساوه را ساعتی مسدود کردند». این روزنامه ها اشاره ای به قتل ده ها نفر و شمار بیشتر زخمیان نکردند ولی نوشتند که «افراد خطاکار» دستگیر شدند. لیکن خشونت آمیز بودن کردهمایی را تأیید کردند. روزنامه های تهران، رادیوهای خارجی را متهم کردند که به رویداد «اسلام شهر» ابغادی گسترده می دهند. لیکن خبرنگار رادیو «مونت کارلو» وجود تشنج و استقرار هزاران پاسدار را در «اسلام شهر» تأیید کرد و اعلام داشت که مقام های حکومت اسلامی در برابر پرسش های وی واکنشی نشان نداده اند. خبرگزاری های غربی از به خاک و خون کشیده شدن مردم فقیر شهرک کارگر نشین «اسلام شهر» خبر دادند و به نقل از شاهدان عینی، شمار کشته شدگان را ۱۰ تا ۱۵ تن اعلام کردند. پزشکان بیمارستان ها گفتند که نمی توانند شمار زخمیان را تعیین کنند. خبرگزاری فرانسه شمار کشته شدگان را ۱۰ تا ۱۵ نفر برآورد کرد و اعلام داشت: «شمار زخمی ها ده ها تن است که بیشتر آنان جوانان هستند». خبرنگار خبرگزاری فرانسه که در محل حضور داشت اعلام کرد که شخصا شاهد دستگیری جوانان به وسیله پاسداران بوده است. این خبرگزاری همچنین گزارش کرد که «اسلام شهر» تحت محاصره نیروهای انتظامی است و مقررات حکومت نظامی در آن حکم فرماست و به گزارش این خبرگزاری، کماندوهای ویژه مقابله با شورش آماده سرکوب تظاهرات هستند؛ خبرگزاری آسوشیتدپرس با استناد بر منابع مطمئن اعلام کرد: «شمار کشته شدگان «اسلام شهر» حداقل ۵۰ نفر است». به گزارش این خبرگزاری، یک دیپلمات آسیایی در تهران اعلام کرد که شاهدان عینی به وی گفتند خود شاهد قتل ۵۰ نفر بوده و دیده اند که هلیکوپترهایی که بالای سر تظاهرکنندگان «اسلام شهر» پرواز می کردند زنان و مردان را آماج رگبار کلوله های خود ساختند؛ سازمان برون مرزی حزب ملت ایران از قول یک عضو ستاد حکومت اسلامی ایران اعلام کرد: «در رویداد «اسلام شهر» ۴۱ تن مقتول، ۲۲۹ نفر زخمی و ۴۸۷ تن دستگیر شده اند». به گزارش حزب ملت ایران، ۱۲ نفر از ماموران انتظامی به دست مردم زخمی

روزنامه گزارشی تنظیم کرده بود ولی دستور داده شد که متن خبرگزاری دولتی به جای آن مدنظر گرفته شود.

واقعیت ها و داوری ها پیرامون جنایت رژیم در «اسلام شهر»:

سازمان زیرزمینی «نهضت ملی نیروهای مسلح ایران» ضمن انتشار بیانیه ای جزئیات برخورد پاسداران را با مردم «اسلام شهر» تشریح و نام کشته شدگان را اعلام کرد. در بیانیه آمده است که به دستور خامنه ای، نیروهای پاسدار به «اسلام شهر» اعزام شدند و بهشارتی، وزیر کشور، و سرتیپ پاسدار رضا سیف الهی، رئیس نیروهای انتظامی، در اجرای این دستور مشارکت داشتند. یزدی، سرتیپ پاسدار، از تیپ «عمار» لشکر «رسول الله» و نیز سرتیپ های پاسدار، فضل، عقبایی و محقق، مجریان این سرکوب بودند. این سازمان (نهضت ملی نیروهای مسلح ایران)، مقام های حکومت و سپاه پاسداران را مسوول سرکوب معرفی کرد و اعلام داشت که ارتش در این جنایت شرکت نداشت. سازمان زیر زمینی، نام شماری از کشته شدگان «اسلام شهر»، از جمله بانو ربابه موسوی زوزی و اکبر زوزی را افشا کرد؛ روزنامه «لوموند» چاپ پاریس، مقاله ای درباره نایبسامانی اوضاع اقتصادی ایران نوشت و با آمار و ارقام، تصویری پس تاریخ از آینده کشور ترسیم کرد و اعلام داشت: «این نایبسامانی اقتصادی عامل اصلی حوادث خونین جنوب تهران است». لوموند سپس نوشت «نه تنها امید به بهبود اوضاع نمی رود، بل که با رسیدن موعد بازپرداخت قسط ۸ میلیاردی بدهی دولت، بابت اصل و بهره، است که نصف درآمد مملکت را از محل فروش نفت می بلعد». این روزنامه همچنین نوشت: «وضع از این لحاظ نیز بدتر خواهد شد که دولت بر اثر مشکلات مالی خود مجبور است از واردات بیشتر بکاهد». لوموند سپس با اشاره به رویداد شهرک کارگر نشین «اسلام شهر» نوشت: «ناخرسندی ها ممکن است همه ایران را فراگیرد، به خصوص که فساد و زندگی تجملی روحانیان حاکم، مورد بحث خانواده ها در سراسر ایران است، و خبرهای مربوط به زندگی آنان در کانون گفتگوی همه مردم قرارداد. هر روز بر اثر تورم، سقوط روزافزون پول ایران و کرانی روز افزون کالاهای مورد نیاز، از قدرت خرید مردم کاسته می شود و بیکاری، بالاخص در میان جوانان کسترش می یابد».

جلوه های ماهیتی درونی رژیم، و کنش و واکنش های بیرونی اش: دروغ های شاخدار متناقض با واقعیات عینی:

هاشمی رفسنجانی «تصویری روشن» از آینده اقتصادی ایران (پیداست در نظام بی انتظام اسلامی) ارائه کرد و گفت: «همه مشکلات در برنامه دوم رفع خواهد شد». وی از طرفی، خواسته های مردم را «کوچک» توصیف کرد، و از سوی دیگر مدعی شد که «مردم ایران با شور و حرارت از حکومت و

انقلاب حمایت می کنند، مردم هوشیارند و از حضور در صحنه انقلاب دست نمی کشند». او بی آنکه واکنشی مستقیم نسبت به رویداد خونین «اسلام شهر» ابراز کند، گفت: «ایرانی هیچ مشکل جدی ندارد»، و سپس به بیانی متناقض افزود: «مردم، مشکلات را می فهمند و آن را تحمل می کنند». وی ایران کنونی را «صنعتی و پیش رفته» توصیف کرد و گفت: «روستاهای ما از برق و آب لوله کشی (لاپد، لوله بی آب مانند اسلام شهر) برخوردار هستند و حتی روستائیان ما می توانند از روستاها با هر نقطه جهان تماس تلفنی برقرار کنند». رئیس جمهور حکومت اسلامی سپس آینده اقتصادی ایران را روشن، دلگرم کننده و آینده ایران (البته زیر سلطه حکومت اسلامی) را آزاد و آباد توصیف کرد. وی و محمد یزدی، رئیس قوه قضائیه هر دو در سخنرانی های دیگر مدعی شدند که «حکومت اسلامی ایران» ملت را به سوی آینده ای نوید بخش هدایت خواهد کرد».

و اما واقعیات:

هفته نامه «پیام دانشجوی بسیجی» در آخرین شماره خود ضمن انتقادی کزنده از مسوولان، نوشت: «مسوولان حکومت برای افزایش قیمت ها مردم را «تست» می کنند و معلوم نیست این «تست» ها تا کی ادامه خواهد یافت، زیرا کمر کارگر و کارمند زیر بار کرانی خرد شده است؛ نشریه «امید» در جدیدترین شماره خود مقاله ای شدید الحن درباره انداختن مسوولیت بحران و نایبسامانی اقتصادی کشور به کردن استکبار و شیطان بزرگ، نوشت: «خرابی وضع مملکت ناشی از عدم لیاقت مسوولان است». روزنامه «سلام» نوشت: «مجلس شورای اسلامی برای نمایندگانش اتومبیل های پژوی لوکس خریده است تا آن ها را جانشین مرسدس بنز کند». همچنین اعلام شد که نمایندگان مجلس کالاهای و تزیینات لوکس برای خود از خارج وارد کرده اند. مسعودی، یکی از مسوولان وزارت آب و برق، اعلام کرد قیمت مصرف برق، سالانه ۲۰٪ افزایش می یابد. روزنامه «سلام» از افزایش کرایه های حمل و نقل خبر داد و نوشت: «هشدار مقام های مسوول تأثیری نداشته است». و این روزنامه همچنین نوشت: «مقامات تصور می کنند پس از افزایش قیمت ها و کرانی، مردم به تدریج عادت می کنند». روزنامه های صبح و عصر تهران مطالبی درباره افزایش فشار بر مردم می نویسند. روزنامه «جمهوری اسلامی»، «ابزار» و همچنین «سلام» از افزایش بهای خدمات پستی، به دستور مقام های مسوول، خبردادند. روزنامه «سلام» درباره آمار و ارقامی که از سوی مرکز آمار ایران درباره قیمت ها انتشار یافته است، نوشت: «این آمار مربوط به سال گذشته بوده است که ۱۵/۵ درصد را نشان می دهد، حال آنکه مردم می گویند تنها در سه هفته اخیر ۵۰ تا ۱۰۰٪ بالا رفته است». حکومت اسلامی حداقل حقوق کارگران را ۵۳۲ تومان، معادل یک دلار و ۳۰ سنت، اعلام کرد. حقوق کارمند، به مبلغ ۱۶ هزار تومان، به نرخ امروز معادل ۳۸ دلار است! اعتراض مردم به افزایش کرایه تاکسی ها و اتوبوس ها ادامه دارد. روزنامه «سلام» از هرج و مرج در حمل و نقل کشور انتقاد کرد و نوشت: مسوولان فقط به صدور اطلاعیه بسنده کرده اند، حال آنکه کرایه ها در اکثر شهرها دوبرابر شده است. یکی از خوانندگان این روزنامه در باره کرانی کالاهای مورد نیاز مردم نوشت: «وقتی مسوولان جلوی افزایش نرخ

خدمات دولتی را نمی گیرند چطور می توانند از کرانی کالاهای مایحتاج عموم جلوگیری کنند؟» روزنامه «جمهوری اسلامی» درباره کرانی روز افزون کالاهای مورد نیاز مردم نوشت: «بهای ۶ رقم کالا بین ۶ تا ۱۲ درصد افزایش یافته که از آن جمله است: گوشت، حبوبات، چای و روغن نباتی». این روزنامه همچنین نوشت: «چای و کره پیدا نمی شود و بهای گوشت کیلویی ۸۰۰ تومان، مرغ ۴۴۰ تومان، برنج متوسط ایرانی ۳۲۰ تومان، چای خارجی ۱۶۰۰ تومان، پنیر ۶۰۸ تومان و حبوبات کیلویی ۳۹۰ تومان است». به نوشته همین روزنامه، میانگین حقوق کارمندان از ۱۵ تا ۲۰ هزار تومان است. لازم به یادآوری است که میانگین درآمد در «اسلام شهر» ۸ هزار تومان است که تنها کفاف خرید ۲۰ لیتر آب را می دهد! روزنامه «کیهان»، چاپ تهران، از قول کارمندی نوشت: «کرانی روز به روز، افزونتر می شود و تکلیف ما با این حقوق های ثابت چیست؟». یکی از بازنشستگان نیروهای مسلح نوشت: «بازنشستگان نیروهای مسلح از دست رسی به گوشت محرومند». روزنامه «جمهوری اسلامی» نوشت: «در شهر قم کرایه حمل و نقل، ۵۰ تا ۱۵۰ درصد افزایش یافته است».

کنش های درون و واکنش های بیرونی:

رژیم حاکم بر ایران به همان نسبت که به علت پافشاری در ادامه حکومت - علی رغم نادانی ها و عدم صلاحیت هایش در همه زمینه ها- با شکست و ناکامی های مکرر و فزاینده در عرصه های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی رو برو می شود، به علت انزوای روز افزون در درون، برای به اصطلاح، جبران و عرض وجود به تصور ایجاد موجبات بقای خود، بر ماجراجویی های بین المللی، و مانورها و لاف و کزاف کوبی های تهدیدآمیز، از پیش محکوم به شکست، خود می افزاید که نه تنها نمی تواند گرهی از کار فروبسته اش بگشاید، که به گره هایی تازه و تازه تر نیز کارش را پیچیده تر و دشوارتر می سازد. جرایم و جنایات درونی و بیرونی رژیم چنان مشهود و عیان است که بیان یا کتمانش هیچ تأثیر و تغییری در دریافت ها و داوری ها ایجاد نمی کند. جنایات رژیم، از کشتارهایش در زندان ها و کوچه و خیابان های هر روستا و شهر ایران، تا ترور بختیار، دکتر قاسملو، دکتر شرفکنندی و ده ها ایرانی مخالفش، جرمی است مشهود و انکار ناپذیر و به همین علت نیز بجا و به حق از سوی سازمان های مدافع حقوق و آزادی های بشر کرارا محکوم شده است. با این حال، بر خلاف آنچه در قاموس بشری، شرم و آزر نام گرفته است، رهبر رژیم در گفتگویی با دست اندرکاران امور حج می گوید: «قدرت های شیطانی به دروغ پراکنی می پردازند و دست های پلیدشان در داخل کشور خرابکاری می کنند». لیکن، پیشتر از این افاضه «رهبر»، یکی از روزنامه های تهران نوشت: «ویرانی ها و بحرانی را که مسوولان نالایق در کشور به وجود آورده اند، هرگز استکبار و شیطان بزرگ نمی توانستند به وجود آورند».

*** **

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مناسبت فرا رسیدن اول ماه مه - روز جهانی کارگر

کارگران و زحمتکشان مبارز ۱

کمیته مرکزی حزب توده ایران فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز تجدید عهد با آرمان‌های والای انسانی و ترقی‌جویانه طبقه کارگر را به همه کارگران و زحمتکشان میهن ما که سال دشواری را در نبرد علیه رژیم استبدادی «ولایت فقیه» پشت سر گذاردند با بهترین آرزوهای انسانی و انقلابی شادباش می‌گوید. امسال مصادف با صد و ششمین سالگرد برگزاری این عید بزرگ کارگری در جهان و هفتاد و سومین سالگرد برگزاری آن در کشور ما است. تکیه کوتاه به بیش از یک سده رزم پیکر، قهرمانانه و اسطوره‌ای طبقه کارگر در سراسر جهان نشانگر دستاوردهای عظیم این جنبش و تغییرات بنیادینی است که جنبش کارگری در زندگی بشریت، در پیشبرد روابط انسانی - عادلانه و در ایجاد فرهنگ نوینی از انسانیت و مدنیت، در هستی ما در قرن بیستم است. مبارزه در راه حق تشکل، محدود کردن ساعات کار، جلوگیری از استثمار خشن و ضد انسانی کودکان، مبارزه برای تحقق حق رای برای زنان، مبارزه در راه صلح، پیروزی انقلاب کبیر اکتبر که سیمای جهان ما را به کلی دگرگون کرد، مبارزه قهرمانانه علیه فاشسیم زائیده شده از دل سیستم سرمایه داری جهانی تنها گوشه‌هایی از کارنامه درخشان و پر غروری است که جنبش جهانی کارگری می‌تواند به آن ببالد و با تمامی تغییرات شکرگی که در جهان ایجاد کرده است با خوشبینی تاریخی به آینده، آینده را از استثمار فرد از فرد، آینده عادلانه و آزاد بیاندیشد و در این راه به رزم خستگی ناپذیر خود ادامه دهد.

کمترین عرصه از زندگی معاصر جامعه بشری در قرن بیستم را می‌توان یافت که کارگران و زحمتکشان و نیروهای سیاسی آنان نقش حیاتی، مثبت و تعیین کننده‌ای در شکل گیری آن ایفاء نکرده باشند.

چنین روند دوران ساز و تحول آفرین را نیز می‌توان در تک تک کشورهای که جنبش کارگری آن فعالانه در حیات سیاسی - اقتصادی جامعه حضور داشته است، ملاحظه کرد. در کشور ما ایران از نخستین جوانه‌های تشکل کارگران، ما شاهد چنین روندی بوده و هستیم. نقش فعال جنبش کارگری ایران و نمایندگان سیاسی آن و در راس آن حزب توده ایران در مبارزه علیه فاشسیم، در مبارزه علیه استثمار دول امپریالیستی، برای حاکم شدن اکثریت مردم بر سرنوشتشان، برای آزادی و دموکراسی، برای رهایی ایران از یوغ قرار دادهای اسارت‌بار شرکت‌های فراملی، برای تحقق عدالت اجتماعی در جامعه، برای نابودی سلطنت مستبد و وابسته و بالاخره امروز برای پایان دادن به سلطه رژیم ضد مردمی «ولایت فقیه» تنها گوشه‌هایی از مبارزه بیش از هفت دهه جنبش کارگری ایران است که هزاران شهید، هزاران سال زندان و درد و رخ‌های فراوانی را برای زحمتکشان و کارگران ایرانی به همراه داشته است. کیست که نداند اساسی‌ترین و حیاتی‌ترین نقش در به پیروزی رساندن انقلاب بهمن ۵۷ را کارگران ایرانی و خصوصاً کارگران رزمنده نفت بر عهده داشتند و علی‌رغم این نقش تعیین کننده و سرنوشت ساز تنها نیرویی نیز بودند که از شرکت در دولت بر آمده از انقلاب محروم گردیدند و نه تنها به خواست‌های عادلانه و اساسی خود پیرامون دگرگون کردن روابط غیر انسانی حاکم بر جامعه به نفع اکثریت محروم و زحمتکش آن نایل نیامدند، بلکه با گذشت زمان و حاکم شدن مجدد استبداد بر حیات سیاسی - اقتصادی کشور، بار عمده فشارها و محرومیت‌های اقتصادی - اجتماعی حاضر را که چیزی جز نتیجه مستقیم سیاست‌های ضد مردمی رژیم کنونی نیست، بار دیگر بر دوش دارند. اغراق نیست اگر بگوییم که علی‌رغم برخی تمهیدات و برنامه‌های بسیار سطحی و شعارهای توخالی اکثریت عظیم کارگران و زحمتکشان کشور ما در فقر کم سابقه‌ای بسر می‌برند. کرانی بی سابقه، رشد نجومی قیمت‌ها، پایین بودن سطح دستمزدها در مقایسه با نرخ تورم، بیکاری چندین میلیونی، عدم وجود یک ساختار سراسری فراگیر و عادلانه تامین اجتماعی، عدم وجود برنامه ریزی مشخص برای بالا بردن سطح تولید در کشور و ایجاد اشتغال، برنامه ریزی غلط اقتصادی که به نابودی بخش مهمی از واحدها و کارگاههای تولیدی کشور منجر گردیده است، نبود برنامه مشخص برای ایجاد یک نیروی کار آموخته، مخالفت جدی دولت با تشکیل سازمان‌های مستقل صنفی برای

دفاع از حقوق کارگران، در حالیکه کارفرمایان اجازه دارند سندیکا‌های مستقل خود را داشته باشند، در کنار مشکل عظیم مسکن، نبود یک سیستم بهداشتی و آموزشی فراگیر و عمومی که بتواند اقشار کم درآمد را زیر پوشش خود قرار دهد و بالاخره حاکمیت سرکوب، اختناق و ترور بر همه احاد جامعه تنها بخشی از مشکلات عدیده‌ای است که کارگران و زحمتکشان ایرانی با آن روبرو هستند.

رشد اعتراض‌های کارگری، اعتصاب‌های وسیع و برخوردهای مستقیم و گاه خونین با ماموران سرکوبگر جمهوری اسلامی در سال گذشته نشانگر آمادگی بیش از پیش جنبش کارگری و زحمتکشان کشور در درگیری مستقیم با رژیم «ولایت فقیه» است. در سال گذشته کمتر کارخانه و یا واحد تولیدی در گوشه و کنار کشور، از شهرک صنعتی البرز تا اصفهان، تبریز و تهران را می‌توان یافت که کارگران در ایامد وسیعی با ماموران امنیتی برخورد نکرده باشند و در بسیاری موارد نیز توانسته‌اند رژیم را به عقب نشینی وادار کنند. رژیم جمهوری اسلامی که تجربه انقلاب بهمن و نقش تعیین کننده جنبش کارگری را درک کرده است بشدت مصمم است تا از هرگونه رشد هدفمند و سازمان‌گرایانه‌ای مستقل در درون جنبش کارگری جلوگیری کند. اعزام رئیس «خانه کارگر» به شهرها و شهرستان‌های مختلف در شرایط اوج گیری خواست ایجاد تشکل‌های مستقل در بخش‌های وسیعی از جنبش کارگری و تلاش سران رژیم و «وابستگان کارگری شان» در محدود کردن این حرکت‌ها به «خانه کارگر» و «انجمن‌های اسلامی» نشانگر وحشت بزرگ رژیم از شکل گیری چنین تحولاتی است.

حزب توده ایران، به مثابه حزب طبقه کارگر ایران در بیش از پنج دهه مبارزه در راه احقاق حقوق کارگران همواره بر این اصل خدشه ناپذیر اعتقاد داشته است که «چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است». این حقیقت امروز بیش از هر زمان دیگری در شرایط اوج گیری بحران اقتصادی - اجتماعی کشور ما خود را عیان می‌سازد و وظیفه حساس و مهمی را پیش روی همه مبارزان راه طبقه کارگر ایران قرار می‌دهد.

حزب توده ایران در تمامی طول حیات خود در این راه رزمیده است و مفتخر است که گروهی از رزمنده‌ترین، فداکارترین و سرشناس‌ترین چهره‌های جنبش کارگری کشورمان را، قهرمانانی مانند علی امید، علی شناسایی، حسین حسین پور تبریزی، آصف رزمیده و صابر محمد زاده و ... در صفوف خود تربیت کرده است. امروز نیز بار دیگر شرایط ضرورت متشکل شدن، ضرورت روی آوردن به مبارزه سیاسی متشکل و آگاهانه و ضرورت سازماندهی و سوق دادن مبارزات صنفی به سمت مبارزه عمومی خلق برای پایان دادن به رژیم «ولایت فقیه» را طلب می‌کند. بیایید دست در دست هم شرایط را برای رهایی کشور از بندهای استبداد آماده سازیم. طبقه کارگر ایران و متحدان آن مطمئن‌ترین و انقلابی‌ترین نیرو و حلقه اساسی مبارزه‌ای است که سرنوشت آینده میهن ما را تعیین خواهد کرد.

بیایید با متشکل شدن در صفوف حزب طبقه کارگر ایران و ایجاد سازمان‌های صنفی واقعاً مستقل و کارگری نیروی عظیم اردوی کار را به نفع سازندگی فردا و دموکراسی به کار گیریم. طبقه کارگر ایران در بیش از هفت دهه پیکار خونین نشان داده است که توانایی عهده دار شدن چنین مسؤلیت تاریخی را داراست و در این راه با فداکاری و پیکیری کام خواهد نهاد.

درد پرشور بر کارگران و زحمتکشان مبارز ایران ۱

درد به خاطر تاپناک شهدای جنبش کارگری و تمام شهدای راه آزادی میهن ۱
کارگران و زحمتکشان برای مبارزه در راه تحقق عدالت اجتماعی و آزادی به
صفوف حزب طبقه کارگر ایران - حزب توده ایران بپیوندید!
فرخنده باد اول ماه مه، عید بزرگ کارگری و روز همبستگی رزمجویانه
کارگران و زحمتکشان سراسر جهان

کمیته مرکزی حزب توده ایران - اردیبهشت ۱۳۷۴

کارگران مبارز! برای دستیابی به خواست‌های صنفی و سیاسی خود متشکل و متحد شوید!

مصاحبه «نامه مردم» با رفیق فرانسویس ورتس

(دبیر امور بین المللی حزب کمونیست فرانسه و رهبر کمونیست ها در پارلمان اروپا)

س: همانطوریکه می دانید اخیراً در فرانسه محاکمه ماموران جمهوری اسلامی به جرم شرکت در عملیات تروریستی برگزار گردید و همزمان با این محاکمات گزارش های زیادی پیرامون روابط پنهانی دولت فرانسه و دولت جمهوری اسلامی در مطبوعات اتمکاس یافت. نظر شما در مورد این تحولات چیست؟

ج: ما به شدت این روابط میان دولت فرانسه و دولت جمهوری اسلامی را محکوم می کنیم. به عنوان نمونه ما عمل دولت فرانسه مبنی بر پس دادن یک تروریست جمهوری اسلامی، به ایران را که در فرانسه زندانی بود و دولت سویس خواهان محاکمه او بود محکوم کردیم و این عمل را آبرو ریزی بزرگی برای دولت فرانسه دانستیم. و یا معاملات مخفی اسلحه میان فرانسه و دولت ایران را که سر به میلیاردها فرانک می زند و اخیراً برخی جوانب آن در رسانه های گروهی فرانسه افشاء گردیده است، شدیداً محکوم می کنیم. ما از دولت خواهان توضیح آشکار این اعمال خلاف شده ایم. و یا ما خواهان روشن شدن مواضع دولت فرانسه پیرامون قربانیان «فتوا» مانند تسلیمه نسرین و سلمان رشدی هستیم. همانطوریکه می دانید دولت فرانسه در ابتدا از ورود تسلیمه نسرین به فرانسه خودداری کرد. و سرانجام زیر فشار افکار عمومی و فعالیت های نیروهای مترقی از این موضع عقب نشینی کرد. ما همبستگی کامل خود را با نیروهای دموکرات ایرانی اعلام می داریم و بشدت با رژیم کنونی ایران مخالف هستیم.

س: در انتها چه پیامی برای خوانندگان ما دارید؟

ج: من وقتی از همبستگی با نیروهای دموکرات ایرانی صحبت کردم در فکرم خوانندگان شما بود. کسانی که بسیاری از آنان در شمار شهدای انقلاب ایران بودند. من از آن نسلی هستم که به درستی سقوط حکومت شاهنشاهی در ایران را جشن گرفتند. ما امیدوار بودیم که حکومت بهتری جای شاه را بگیرد در حالیکه واقعیت از آن زمان هم دردناکتر است. ولی تجربه تاریخی نشان داده است که عمر حکومت های دیکتاتوری سرانجام به پایان می رسد و از این رو ما به پیروزی مبارزه مردم شما خوشبین و امیدوار هستیم.

سوال: رفیق کرامی فرانسویس با تشکر از اینکه دعوت ما را برای مصاحبه پذیرفتید. نخستین سؤال ما پیرامون کارزار انتخابات ریاست جمهوری فرانسه و برنامه و فعالیت حزب در این راستا است

جواب: بدیهی است که ما فکر می کنیم انتخابات ریاست جمهوری واقعه مهمی در کشور ماست و مهمتر از آن اینکه قرار است ما رئیس جمهور جدیدی را انتخاب کنیم. برنامه ما برای این انتخابات به طور خلاصه، برای اکثریت مردمی که خواهان تغییر اوضاع هستند، ایجاد این امکان است که هر کس که به عنوان ریاست جمهور آینده انتخاب می شود در شرایطی انتخاب شود که نتواند خواست مردم را نادیده بگیرد. همانطوریکه می دانید سیستم انتخاباتی ریاست جمهوری در کشور ما در دو مرحله انجام می گیرد. و در مرحله دوم تنها دو کاندیدا با بیشترین آراء کسب شده در مرحله اول باقی می ماندند. بر این اساس از نظر ما مهمترین مرحله دور نخست انتخابات است که این اجازه را به شهروندان می دهد که آراء خود را بر اساس خواست های واقعی شان به صندوق ها بریزند. کارزار ما برای کاندیدایمان در مرحله اول که دبیر کل حزب ما نیز می باشد بر سه محور زیر استوار است: ۱- بیان خواست های مردم و زحمتکشان، ۲- بیان رهوس مهم برنامه حزب کمونیست، ۳- طرح ضرورت ایجاد یک جبهه نوین از نیروهای چپ.

این تمرکز بیش از حد در تضاد آشکار با دموکراسی مردمی و حق حاکمیت ملی کشورهای مختلف این اتحادیه قرار دارد. از نظر بین المللی اتحادیه اروپا یک بلوک سیاسی است. در حالیکه قرار بود با پایان جنگ سرد بلوک های مختلف نیز پایان یابد. در شرایطی که یک بلوک از بین رفته است، بلوک دیگر مواضع خود را در عرصه اقتصادی، نظامی و سیاسی تقویت می کند. ما این برخورد بلوک وار را به عنوان مثال در مقابله با جهان سوم آشکارا ملاحظه می کنیم. که بسیار نادرست و از موضع قدرت است. ما مشابه این برخورد را با کشورهای اروپای شرقی نیز می بینیم. و بالاخره به شکلی که این روند در حال شکل گیری است ما شاهد پدید آمدن مرکز جدیدی در اروپا حول آلمان خواهیم بود که در شرایط کنونی قدرت واقعی اروپا است. بر این اساس است که ما این روند را خلاف منافع اکثریت مردم اروپا می دانیم و تلاش می کنیم که همه نیروهای مخالف این روند را برای ساختن یک ائتلاف دموکراتیک بر اساس همکاری واقعی متحد کنیم.

س: نظر حزب کمونیست فرانسه در مورد «نظم نوین جهانی» چیست؟

ج: من در صحبت قبلی به بخش هایی از این سؤال پاسخ دادم. ما معتقدیم که تحولات سال های اخیر به تشدید کنترل قدرت های بزرگ بر جهان منجر گردیده است. و ما کم کم داریم به شرایط امپراطوری ها ولی این بار امپراطوری آمریکا، آلمان (برای اروپا) و ژاپن (برای آسیا) بر می گردیم. ما همچنین بشدت نگران استفاده از سازمان ملل متحد به مثابه ابزاری برای پیاده کردن این برنامه هستیم. ما شاهد نظامی شدن بیش از پیش جهان هستیم. مانند مساله جنگ خلیج فارس و جا افتادان و عادی شدن این نظریه که جنگ راه حل اختلافات در شرایط کنونی است. ما بشدت مخالف چنین برداشت ها و روند هایی هستیم. ما خواهان یک روابط نوین بین المللی بر اساس دموکراتیک هستیم.

س: رهوس برنامه انتخاباتی شما چیست؟

ج: یکی از مهمترین نکته های برنامه ما طرح ضرورت بازبینی و احیاء امکانات کشور بر اساس عادلانه تری است. به عنوان نمونه بخش بزرگی از امکانات ودر آمد کشور در اختیار موسسات و بنگاه های مالی است و ما خواهان به کار گرفتن این امکانات برای ایجاد کار، و مراکز تولیدی جدید در جامعه هستیم. دومین خواست ما دموکراسی است. ما امروز معتقدیم که تمرکز قدرت در دست هیئت حاکمه بیش از حد است. ما خواهان اعطای قدرت بیشتر تصمیم گیری به شهروندان، کارگران واحدهای تولیدی، گروه های اجتماعی، اقلیت های ملی و پارلمان فرانسه هستیم که بسیاری از اختیارات آن کم کم به پارلمان اروپا و مراکز تصمیم گیری اتحادیه اروپا منتقل می گردد. سومین خواست ما تلاش در راه ایجاد یک نظم نو در روابط بین المللی بر اساس احترام به حق حاکمیت ملل، حق مردم و دموکراتیزه کردن این روابط است.

س: با توجه به اینکه شما یکی از چهره های سرشناس و فعال پارلمان اروپا هستید. اگر ممکن است نظرات حزب را پیرامون روند وحدت اروپا و قرار داد ماستریخت برای خوانندگان ما توضیح دهید.

ج: حزب ما از جمله نیروهایی بود که خواهان برگزاری رفراندوم پیرامون پیوستن فرانسه به اتحادیه اروپا گردید تا این موضوع در وسیع ترین شکل آن در درون جامعه به بحث گذارده شود و اجازه داده نشود

درون جامعه به بحث گذارده شود و اجازه داده نشود

گزارش خبرنگار «نامه مردم»: از .....

نهمین کنگره حزب کمونیست آفریقای جنوبی

به محل برگزاری کنگره در نزدیکی شهر سوتو می‌رسیم. جوانان حزب با مسلسل از محل ورود کنگره محافظت می‌کنند. رفیق جوانی به استقبال هیئت‌های بین‌المللی می‌آید و ما را به داخل کنگره هدایت می‌کند. پرچم‌های سرخ، همه جا را مزین کرده است. گروه بزرگی با کلاه‌های سرخ که نام حزب کمونیست آفریقای جنوبی بر آن نقش بسته است، در گوشه‌ای گرد آمده و سرودهای رزمی می‌خوانند و پایکوبان یاد رفقا و قهرمانان شهید حزب را که جان خود را در مبارزه آزادیبخش از دست داده‌اند، گرامی می‌دارند. شعارهای «زنده باد خاطره کریس هانی»، «زنده باد خاطره جو اسلو» فضای بیرونی کنگره را پر کرده است. به میان این جوانان انقلابی و پرشور می‌رویم، به گرمی از ما استقبال می‌کنند. از رفیق جوانی می‌پرسم چند ساله هستی؟ «۲۸ ساله‌ام. از سیزده سالگی به سازمان مخفی حزب در منطقه کیپ پیوستم و امروز پس از ۱۵ سال مبارزه نماینده کنگره حزبم». می‌دانید از هر ۱۰۰ نفر یک نفر به کنگره آمده است...». رفیق دیگری از مسئولان منطقه ناتال به سراغمان می‌آید. سر صحبت را باز می‌کنیم. «اسم هارون عزیز است. از ۱۸ سالگی به صفوف حزب و ارتش‌های بخش پیوستم... ماه در سلول‌های انفرادی رژیم آیرتاید اسیر بودم...» رفیق با اطلاع و پر مطالعه ای است. علی‌رغم جوان بودن کتابی بنام «قدرت انقلاب» از تجربیات خود نوشته است که با مقدمه‌ای از رفیق شهید کریس هانی همراه است. به اوضاع ایران بشدت علاقمند است. می‌گوید ما در ناتال یک جنبش اسلامی فعال داریم و از این رو اطلاعات شما برای ما بسیار حیاتی و جالب است. در جریان اوضاع ایران قرارش می‌دهیم. چهار شماره مختلف «توده نیوز» ارکان بین‌المللی حزب را به همراه گزارشی پیرامون اوضاع زنان در ایران در اختیارش می‌گذاریم. با تشکر از ما جدا می‌شود. گروه دیگری می‌خواهد با ما عکس بگیرد. رفیق دیگری می‌پرسد از کجا هستید؟ می‌گویم ایران. مشت‌هایش را به علامت همبستگی گرم می‌کند و روح عمیق و گرم انترناسیونالیستی انسان را بی‌اختیار به وجد می‌آورد و لیخند بر لب‌هایمان می‌شکند. به درون سالن می‌رویم. صدها نماینده کنگره با کلاه‌ها و پرچم‌های سرخ سرود «آینده از آن سوسیالیسم است» را می‌خوانند و تصاویر رفیق کریس هانی و جو اسلو سالن کنگره را تزئین کرده است. سرود لحظه‌ای قطع نمی‌شود و مهمانان خارجی نیز همراه نمایندگان سرود می‌خوانند. سرانجام رفیق ریموند ماها، صدر کمیته مرکزی و نخست‌وزیر ایالات کواتینک با فریاد «آماندا» (پیروزی) و زنده باد حزب کمونیست آفریقای جنوبی! نهمین کنگره را آغاز می‌کند. کنگره برنامه سنگینی را پیش روی دارد. بررسی

روابط ویژه کنگره ملی آفریقا و حزب کمونیست آفریقای جنوبی است. روابطی که بسیاری از ناظران سیاسی در سال‌های اخیر بارها خبر تیرگی و مرگ آن را نوشته‌اند و هر بار نیز نظرشان یاطل درآمده است. علت اصلی و ماهیت این رابطه تنگاتنگ ما جوش خوردن آن در صحنه‌های پیکار و نوشته شدن آن با خون بسیاری از شهدای ماست. و این رابطه امروز با پیروزی ما بیش از پیش تقویت گردیده است... ما به هیچکس به خاطر این روابط مان عذر خواهی بدهکار نیستیم و پنهان نمی‌کنیم... برای ما طبیعی است که وقتی نام قهرمانان بزرگ این حزب، کسانی مانند برم فیشر، مالکوم کوتینی، الکس گوما، ج.ب. مارکس، موسز مابهیدا، یوسف دادو، روت فرست و دیگران، برده می‌شود، غرق در احساسات بشویم. کنگره ملی آفریقا، نمی‌تواند کسانی را فراموش کند که در دادگاه‌ها، زندان‌ها و سال‌های طولانی مبارزه در کنار ما رزمیدند... حزب کمونیست آفریقای جنوبی، قهرمان بی‌شک و شبیه منافع کارگران و زحمتکشانشان کشور ماست... حزب کمونیست آفریقای جنوبی همواره یکی از خوش‌فکرترین، نوآرترین و متفکرترین نیروهای سیاسی کشور ما بوده و خواهد بود...»

گزارش دبیر کل، رفیق چارلز نکولا، بررسی سند مهم «استراتژی و تاکتیک حزب»، بررسی سند مهم «چگونه حزب را بسازیم» و بالاخره بررسی اساسنامه حزب و قطعنامه‌ها، بخشی از برنامه کنگره است که می‌بایست در مدت سه روز به آن رسیدگی شود. رفیق چارلز نکولا، دبیر کل حزب در گزارش خود به کنگره ضمن اشاره به دستاوردهای سال‌های اخیر از جمله اعلام می‌کند: «ما هنگامیکه پس از ۴۰ سال غیر قانونی بودن در ژوئیه سال ۱۹۹۰ بالاخره فعالیت خود را به مثابه یک حزب علنی آغاز کردیم، تنها ۲۰۰۰ عضو داشتیم. ما در هشتمین کنگره در دسامبر سال ۹۱، ۲۵۰۰۰ عضو داشتیم و امروز ما ۷۵۰۳ نفر را در صفوف خود متشکل کرده ایم. امروز حزب کمونیست آفریقای جنوبی ۵۰ نماینده پارلمان، ۲ وزیر کابینه، ۳ معاون وزیر و ۳ نخست‌وزیر از ۹ نخست‌وزیر ایالات مختلف را در صفوف خود دارد...». رفیق نکولا در بخش دیگری از سخنرانی خود زیر عنوان «آینده متعلق به سوسیالیسم است - ساختمان آن را آغاز کنیم» به بحث پیرامون وظایف دشوار کمونیست‌ها و نیروهای مترقی در آفریقای جنوبی پرداخت و از جمله گفت: «ما اعتقاد داریم که منطق به پیش بردن و تعمیق انقلاب دموکراتیک ملی به یک حرکت تعیین‌کننده به سمت سوسیالیسم حکم می‌کند. ما معتقدیم که با گذشت زمان خواهیم توانست اکثریت مردم کشور و جنبش وسیع مردمی را به چنین دورنگامی قانع سازیم. ما بدون شک مصرمیم که این عقاید و نظراتمان را با پیکری در میان جنبش وسیع مردمی و متحدان تبلیغ کنیم. حزب کمونیست آفریقای جنوبی هیچ دستور کار و برنامه مخفی ندارد. برنامه ما سوسیالیسم است...». روز دوم کنگره روز ویژه ای است. رفیق «ماییدا» (نلسون ماندلا) - رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی قرار است به کنگره بیاید و برای شرکت کنندگان سخنرانی کند. جنب و جوش و هیجان زیادی در درون سالن کنگره حاکم است. سرود «آینده از آن سوسیالیسم است» لحظه‌ای قطع نمی‌شود. با ورود نلسون ماندلا به کنگره غریو عظیمی مانند صدای یک انفجار سالن کنگره را به لرزه در می‌آورد و نمایندگان سرود «ماندلا» را می‌خوانند. اشک در چشمان بسیاری از رهبران حزب و ماندلا جمع می‌شود و تارو بود انسان را بی‌اختیار تکان می‌دهد. این شرایط برای دقیقه‌ها ادامه دارد تا سرانجام دبیر کل حزب، حضار را به سکوت فرا می‌خواند و رفیق ماندلا پشت تریبون کنگره قرار می‌گیرد. سخنرانی بسیار زیبایی است که همه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ماندلا در آغاز می‌گوید: «معمولاً رسم نیست که رهبر یک حزب سیاسی در ثنای رهبران و یک حزب دیگر سخن بگوید. ولی این کاری است که من امروز می‌خواهم بکنم. این مساله بیش از هر چیز نمایانگر

هیئت نمایندگی کمیته مرکزی حزب توده ایران در جریان نهمین کنگره حزب کمونیست آفریقای جنوبی با رفیق نلسون ماندلا، رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی آلفردو انزو، وزیر امور خارجه، رفیق رونی کسرلیس، معاون وزیر دفاع، رفیق ریموند ساترن، مسوول کمیسیون امور خارجه پارلمان آفریقای جنوبی، رفیق بلهد نیزامندی، مسوول کمیسیون آموزشی پارلمان، رفیق چارلز نکوما، دبیر کل حزب، رفیق جرسی کرونین، دبیر دوم حزب و رفیق آسیوپ فهد، دبیر امور بین‌المللی حزب و مشاور سیاسی معاون ریاست جمهوری دیدار و گفتگو کرد و آنان را از نزدیک در جریان آخرین همولات ایران قرار داد. هیئت نمایندگی کمیته مرکزی همچنین با نمایندگان رهبری احزاب گوناگون شرکت کننده در کنگره نیزدیدار و گفتگو کرد.

کمک‌های مالی رسیده:
رفیق رحیم ..... ۳۰۰ مارک
به مناسبت پنجاهمین سالگرد
پیروزی بر فاشیسم ..... ۱۰۰ مارک

NAMEH MARDOM
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

No:452
25 April 1995

شماره فاکس ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

نامه مردم

1- Postfach 100644 , 10566 Berlin, Germany
2- B.M.Box 1686, London WCIN 3XX, UK